Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36449
Copyright: Melk, Benediktinerstift

et demonib⁹ sacrificare. Hec cū audisset
eusebius: iussit eas suspendi. et in sto
macho cedi. Sctā margareta respondit
Dne ihu xpe miserere nobis: et esto ppi
cius mihi hac hora supplicacion nre. Cuq
fuissent dimisse: dixit eis eusebius. Sacri
ficate uel nunc: ne pdatis florem etatis
vre. Sete uirgines dixerūt. Anime nre
et flores eius: ipsi primo est ut in uenire
mereant in paradiso. Tunc iussit eas in
carcere reludi: et alia die sibi pitari
vna cum alib⁹ qui pfide multo tempore
reclusi erant: et pcepit ante eos adduci
diuersa genera tormentorū: ut uidentes terre
rent. Cum ministri aut sicut eis iussum
fuerat impleuerūt. Tunc uidens aut sctis
Nūquid et uos iam estis: dicunt ei.
Nos iam sum⁹: et non nouim⁹ deos adora
re nisi vnū verū deū: et dnm nrm ihm
xpm. pquē creata sunt omnia. Hec au
diens eusebius. iratus est et ait. Ista seduc
tores et simplicium animarū. Nam potu
erunt hec puelle dib⁹ nrīs sacrificare.
Et pcepit scas dei uirgines seqstrari: illos
vero miles dni mandauit decollari. Qs
xpiam collegerunt: et in tutissimo loco
posuerunt. Post hec iussit sibi eusebius
stas dei puellas pitari: et cum eis diuersa
genera tormentorū adduci. Et dixit eis. Vi
detis quibus tormentis uita vestra finire
decreui: Accedite ergo. et sacrificate dib⁹
Vincencia et margareta ait. Sacrifica
te illis uos: quia cū ipsis ibitis in pditione
Audiens hec tiran⁹ iussit eas cauleo su
spendi. Et dum torqrent: leuauerūt oculos
suos in celū. et dixerūt. Deus pr dni
nri ihu xi. qui fuisti cū tribus pueris in
camino ignis ardentis et saluasti eos: li
bera et nunc ancillas tuas: quia ppter no
men tuū has patim penas. Et dū de
ponerent: iuste sunt qr nullom eas pena
nocuit. Quod cum audisset iudex dixit
O quam puerse gerim⁹: nolentes diuicias
amittere seculares. et imperatorū iussa im
plentes venim⁹ in etnā damnacōē. nam
vere deus xpus est qui liberat cōfitentes in se.
Cumq hec diceret: surrexit et abiit
in domū suam: et dimisit quitillū
assessorem suū q pinapū iussione ad im
pleret. Hunc quitillus iussit sartagine
magna pparari. et in eam bitumen et picē
mitti: et sub ea ignem suppōni. Et cum
audisset sartagine ardente: pcepit mini
stris suis ut eas scas uirgines in sarta
ginem mittent bullientem. Dum hoc
factum esset. diuino pcepto stati igni
extinct⁹ est: et sce dei uirgines in medio
sine lesione apparuerūt. Dum hec quitill⁹
audisset. confusus iussit ministris suis
ut eas separatim in ima carceris reclude
rent: ne et ipse sibi solacū pberent. Alia
vero die quitillus iussit sibi tribunal in
foro pparari. Et cum sedisset. iussit btam
uincenciam poss in adduci. Que cū ingre
deret dicit ei. Dic mihi uincencia: adoras
deos nros ut uiuas: aut uis tormentis
interim: Ad hec vincencia intrepida
dixit. Nū adoro deū et ihm xpm filiū
eius. Nam dib⁹ vīs non sacrifico: neq
margareta soror mea. Assessor dixit.
Te interrogaui non margaretā. q mar
gareta reclusa est. Quare nominasti:
Vincencia dixit. Quia et ipsa pme orat
ut dns dirigat mentis mee responsione
Quitillus ait. In sanib⁹ virgo. Et quitum
m apparet nobili genere m apparēs: et
multū doleo genero stirpis tue. Vincen
cia respondit. Si de carnali patre meo
gloriarer: non me esse xpi ancilla dixis
sem. Audiens quitillus ob stupuit: et ea